यः पठेच्छृणुयाद्वापि न जनुस्तस्य विद्यते ।
सत्यं सत्यं महेशानि सत्यं सत्यं न संशयः ॥ १६४ ॥
एकादश्यां शुचिर्भूत्वा सेव्या भक्तिर्हरेः शुभा ।
श्रुत्वा नामसहस्राणि नरो मुच्येत पातकात् ॥ १६५ ॥
न शठाय प्रदातव्यं न धर्मध्वजिने पुनः ।
निन्दकाय च विप्राणां देवानां वैष्णवस्य च ॥ १६६ ॥
गुरुभक्तिविहीनाय शिवद्वेषरताय च ।
राधादुर्गाभेदमतौ सत्यं सत्यं न संशयः ॥ १६७ ॥
यदि निन्देन्महेशानि गुरुहा स भवेद्ध्रुवं ।
वैष्णवेषु च शान्तेषु नित्यं वैराग्यरागिषु ॥ १६८ ॥
ब्राह्मणाय विशुद्धाय सन्ध्यार्चनरताय च ।
अद्वैताचारनिरते शिवभक्तिरताय च ॥ १६९ ॥
गुरुवाक्यरतायैव नित्यं देयं महेश्वरि ।
गोपितं सर्व्वतन्त्रेषु तव स्नेहात् प्रकीर्त्तितं ॥ १७० ॥
नातःपरतरं स्तोत्रं नातःपरतरो मनुः ।
नातःपरतरो देवो युगेष्वपि चतुर्ष्वपि ॥ १७१ ॥
हरिभक्तेःपरा नास्ति मोक्षश्रेणी नगेन्द्रजे ।
वैष्णवेभ्यः परं नास्ति प्राणेभ्योऽपि प्रिया मम ॥ १७२ ॥
वैष्णवेषु च सङ्गो मे सदा भवतु सुन्दरि ।
यस्य वंशे क्वचिद्दैवात् वैष्णवो रागवर्ज्जितः ॥ १७३ ॥
भवेत्तद्वंशके ये ये पूर्व्वे स्युः पितरस्तथा ।
भवन्ति निर्मलास्ते हि यान्ति निर्व्वाणतां हरेः ॥ १७४ ॥